

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сілкова Едуарда Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 1048, частини першої статті 1054 Цивільного кодексу України та частин першої, другої, третьої, шостої статті 19 Закону України „Про захист прав споживачів“

м. К и ї в
24 вересня 2018 року
№ 297-2(II)/2018

Справа № 3-324/2018(4340/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сілкова Едуарда Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 1048, частини першої статті 1054 Цивільного кодексу України та частин першої, другої, третьої, шостої статті 19 Закону України „Про захист прав споживачів“ від 12 травня 1991 року № 1023–XII (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Сілков Едуард Іванович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 21, частині першій статті 22, частинам першій, другій, четвертій, сьомій статті 41, статті 57, частині першій статті 61, частині першій статті 64, частині першій статті 68, частині першій, пунктам 1, 2, 3 частини другої статті 129 Конституції України положення частини першої статті 1048, частини першої статті 1054 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), а також частині четвертій статті 42, частині першій, пунктам 1, 2, 3 частини другої статті 129 Конституції України положення частин першої, другої, третьої, шостої статті 19 Закону України „Про захист прав споживачів“ від 12 травня 1991 року № 1023–XII зі змінами (далі – Закон).

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї документів вбачається, що 5 квітня 2016 року публічне акціонерне товариство „Державний експортно-імпортний банк України“ звернулося до Деснянського районного суду міста Чернігова з позовом до Сілкова Е.І. про стягнення заборгованості за кредитним договором. Сілков Е.І. 4 травня 2016 року подав до суду зустрічний позов, в якому, зокрема, просив визнати кредитний договір недійсним.

Деснянський районний суд міста Чернігова рішенням від 30 травня 2016 року зустрічний позов Сілкова Е.І. задовольнив частково та визнав кредитний договір недійсним. Апеляційний суд Чернігівської області 24 жовтня 2016 року вказане рішення суду першої інстанції скасував та частково задовольнив позовні вимоги публічного акціонерного товариства „Державний експортно-імпортний банк України“, стягнув з Сілкова Е.І. основний борг, заборгованість по процентах та пеню на загальну суму 256 101 грн 52 коп.

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ ухвалою від 22 листопада 2017 року відхилив касаційну скаргу Сілкова Е.І., залишивши рішення апеляційного суду Чернігівської області від 24 жовтня 2016 року без змін.

Верховний Суд ухвалою від 21 травня 2018 року заяву Сілкова Е.І. про перегляд рішення апеляційного суду Чернігівської області від 24 жовтня 2016 року та ухвалу Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 22 листопада 2017 року у справі повернув особі, яка її подала, оскільки „чинним ЦПК України не передбачено права подання заяви про перегляд судових рішень Верховним Судом“.

Автор клопотання вважає, що застосовані в судових рішеннях у його справі положення частини першої статті 1048, частини першої статті 1054 Кодексу, а також положення частин першої, другої, третьої, шостої статті 19 Закону не відповідають Конституції України та порушують його право власності, право знати свої права і обов'язки, право не бути двічі притягнутим до юридичної відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення та інші права.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до частини четвертої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що конституційна скарга вважається неприйнятною, якщо з її аналізу не вбачається будь-якого підтвердження порушення гарантованих Конституцією України прав людини внаслідок застосування в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу закону, конституційність якого підлягає перевірці.

Зі змісту конституційної скарги випливає, що Сілков Е.І. вважає порушенням його прав застосування судом положень Кодексу, які

визначають поняття кредитного договору та встановлюють право позикодавця на одержання процентів, а також положень Закону, якими забороняється нечесна підприємницька практика. При цьому він не наводить обґрунтування, яким чином застосування цих норм призвело до порушення його гарантованих Конституцією України прав.

В результаті аналізу конституційної скарги не виявлено обґрунтованих доводів щодо невідповідності Конституції України положень, що застосовані в остаточному судовому рішенні у справі Сілкова Е.І., а також порушень гарантованих Конституцією України прав людини внаслідок застосування такого закону. Таким чином, зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими.

2.2. Крім того, автор клопотання не дотримав строків звернення до Конституційного Суду України. Згідно з частиною першою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

З огляду на наведене остаточним судовим рішенням у справі Сілкова Е.І. є ухвала Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 22 листопада 2017 року, який на час розгляду його справи був судом касаційної інстанції та рішення якого набирали чинності з моменту їх оголошення. Отже, тримісячний строк звернення до Конституційного Суду України слід обчислювати з 22 листопада 2017 року, а Сілков Е.І. подав конституційну скаргу 23 серпня 2018 року, тобто пропустив такий строк. При цьому Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що немає підстав для визнання розгляду конституційної скарги Сілкова Е.І. необхідним із мотивів

суспільного інтересу у розумінні частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 частини першої статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сілкова Едуарда Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 1048, частини першої статті 1054 Цивільного кодексу України та частин першої, другої, третьої, шостої статті 19 Закону України „Про захист прав споживачів“ від 12 травня 1991 року № 1023–ХІІ зі змінами.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**